Manon - Vondráčková, Lucie

```
A
S tebou léto krátký se mi zdálo
           D
A nebylo to málo
              A
co naučils mě znát
a slunečnice závistí jen žloutly
             D
že nikdy neprokoukli
              A
co nutí mně se ptát,

           Hmi     D         A
čím‘ to že já chci být jen s tebou
A         D   A            Hmi         D
a když tě mám svět se točí čím dál tím víc

           A
R: Jak tobogán
           D
   není už vzdálenost
          A
   a není vykřičník
          E
   a není otazník
            A
   love tobogán
           D
   není už přítomnost
           A                        Hmi
   a vůbec nic co bylo dříve  kolem nás
              C#mi
   jenom ty a já
                  E          D
   a slunce který mám nad hlavou
          A
   popletenou
            D
   jen ty a já
           A            D
   a jenom slunce který nám
                    A
   nám nám nám ráno stoupá nad hlavou

D
Jsem Manon která prijíždí sem z dálky
A nemůže už spát
A neví kam jít má

Pro Degrýjeho vkládá do košíků pár motýlů a hříchů
A pak mu povídá

Čím to že já chci být jen s tebou
A když tě mám – svět se točí čím dál tím víc
Víc než nejdelší

R: Tobogán...
   ...
   popletenou
```

jen ty a já
a slunce napořád

koulí ten svůj velikej míč
jeho paprsků pár s tebou chytám
Dřív než počítat čas
K sobě stáhne si zas
Z plochy všechno co právě
Láska láska láska má pro nás

R: